

NYILATKOZAT

Alulirottak, akik mint sárgacsillag viselésére kötelezett üldözöttek 1944. október havában a Budapest, VIII. Népszínház u. 40. szám alatti csillagos házba voltunk összeköltöztetve, tanusítjuk az alábbiakat.

1944. október 16-án a nyilas hatalomátvételt követő napon zajlott le köztudomás szerint az u.n. "Népszínház utcai csata" melynek során a baloldali érzelmi lakosság és a nyilasok között a Népszínház utca táján nyílt összeütközésre került sor.

Ennek során a Népszínház utca sárgacsillagos házait a nyilasok rendőri- és SS. - segédlettel átkutatták, a lakásokban tartózkodó zsidókat kiterelték az utcára és elvitték. Ugyanakkor pedig a házakba elbujva talált zsidók nagyrészt a helyszínen agyonlőtték.

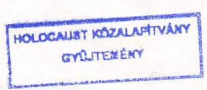
A fenti események alkalmával mi alulirottak W F fűszerkereskedőnek az ugyanazon /VIII. Népszínház u. 40. sz. a./ fűszerüzlete hátsó raktárhelyiségében bujtunk el a nyilasok elől.

Azonban W nek a volt árja alkalmazottja, aki bennünket a fenti rejtekhelyünkön felfedezett, október 16.-án délután 3. óra tájban az azon ház átkutatásával megbízott B Gy rendőrőrmesternél feljelentett.

B Gy akkor bejött rejtekhelyünkre a fűszerüzlet raktárába és azt a kijelentést tette, bennünket meglátva: Maguk .. szerencsétlenek, mit tettek?! Nem tudják, hogy a szomszéd csillagosházban akik elbujtak, azokta a nyilasok mind agyonlőtték.

Közülünk a nők erre kérlelni kezdték B Gy rendőrőrmestert, hogy segítsen rajtunk, mentsen meg bennünket. Erre B Gy aki a bennünket fenyegető veszélyt felismerve, szemmel láthatóan küszködött magával és lelkitusán ment át, személyesen felvitt bennünket, kilenced - magunkat búvóhelyünkről az első emeleti lakásunkba. Ott lelkünkre kötötte, hogy ki ne merjük nyitni az ablakot, nehogy valaki megálásson bennünket, mert ő a fejével játszik, ha rájönnek, hogy bennünket meg akar menteni. Azt is mondta akkor, hogy rögtön lemegy házfelügyelőhöz és intézkedik, hogy az hozzon fel nekünk a lakásba élelmet. Egyben megígérte, hogy ha a kint zajló események lecsendesednek, vissza fog jönni hozzánk, hogy mi történt velünk.

B Gy távozása után tényleg megjelent a házfelügyelő és B intézkedése folytán élelmet hozott nekünk. Majd később

visszajött B Gy is, érdeklődött, hogy mi történt velünk időközben, nem történt-e valami bántódásunk, megkaptuk-e az élelmet a házfelügyelőtől. Miután mi közöltük, hogy az élelmet megkaptuk, nem történt bántódásunk és hogy a körülményekhez képest rendben vagyunk, Ő megnyugodva eltávozott.

Itt kell megjegyeznünk, hogy B Gy nek az életünket megmentő fenti cselekedetei alkalmával jutalmat akartunk adni, amit azonban Ő erővel elhárított magától és kijelentette, hogy ezért neki semmiféle jutalom nem jár, hiszen ő maga is családos ^{EMIGER} ~~ember~~ és amit tett azt emberi kötelesség érzetből tette.

B Gy rendőrőrmester, aki a kérdéses alkalommal, fenti magatartása által felfedezettetés esetén saját életét kockáztatta, ezen önzetlen és példaadó magatartásával kolenc ártatlan üldözött ember életét mentette meg a biztos haláltól.

Mi alulirottak tehát B Gy rendőrőrmester ezen önfeláldozó és önzetlen cselekedetének köszönhetjük, hogy a nvilasok a helyszínen nem gyilkoltak meg bennünket és hogy életben maradtunk. Sajnos az általa akkor megmentett kilenc üldözött közül, a későbbiek során más események következtében hárman eltűntek úgy, hogy csupán mi alulirottak maradtunk meg életben az akkor megmentett kilenc személy közül. Fentieket szükség esetén bármely fórum előtt készek vagyunk esküvel is megerősíteni.

Kelt Budapesten, 1948. évi októberhó 22. napján

R	G	s.k.
özv. T	L	s.k.
S	M	s.k.
S	M	s.k.
W	F	s.k.
W	F	s.k.